

சமண பௌத்த மறுப்பில் தேவார மூவரின் உத்திகள்

Samana Buddha Maruppil Thevara Movarin Uththigal

சாந்தி மகாலிங்கசிவம்*, கோகுல். இரா*

*தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலய கலை அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 641020

Shanthy Mahalingasivam*, Gokul.R*

*Department of Tamil, Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya College of Arts and
Science, Coimbatore 64 1020

DOI: [10.5281/zenodo.16400566](https://doi.org/10.5281/zenodo.16400566)

Abstract

India is the land of philosophies. History shows that there are generations who argued for and against one others philosophical principles. There are lots of Literary references about this. Tholkaappiyam, one of the foremost text in Tamil also discusses about these philosophical refutations. During the domination of Jainism and Buddhism in Tamil religious and philosophical activities, Devara Moovar took a stand against them and establish Shaivism. Their Verses in Devaram promotes their refutation of Jainism and Buddhism to the people of Tamilnadu. Because of their constant travel and conversation, Jainism and Buddhism gradually began to decline from Tamil minds. Their verses revealed that they have tried many techniques to refuse and criticize their philosophy.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்திய மண்ணில் அறிவின் துணையுடன் பல தத்துவங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தத் தத்துவக் கொள்கைகளை ஏற்றலும் மறுத்தலும் என வாதிட்ட மரபினரை வரலாற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். காலம் காலமாக ஒவ்வொரு தத்துவத்தையும் தருக்கித்த தருக்கவாதிகள் பற்றிய குறிப்புகள் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. மிகப் பழமையான மொழியான தமிழ்மொழியில் கிடைத்த முதல் நூலான தொல்காப்பியத்திலும் மறுத்து உரைத்தல் பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழகத்தில் சமண பௌத்த மதங்கள் தத்துவாத்த ரீதியில் முன்னணியில் இருந்த காலகட்டத்தில்,

அவர்களுக்கு எதிராகக் களம் இறங்கி சைவத்தையும் தமிழையும் நிலைநாட்டத் தேவார முதலிகள் தர்க்கவாதத்தினைக் கையில் எடுத்தனர். ஆனால் இவர்கள் தமது மறுப்பினைப் பாடல்கள் வடிவில் மக்களிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தனர். இதன் காரணமாகவும் சமண, பௌத்தம் இந்த மண்ணிலிருந்தும் மக்கள் மனதில் இருந்தும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வீழத் தொடங்கியது. தேவார முதலிகள் பாடல்கள் மூலம் சமண, பௌத்தரை விமர்சித்துப் பாடுவதற்கு அவர்கள் பல உத்திகளைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்பது தெரிய வருகிறது.

Keywords: Tholkappiyam, Devara moovar, Jainism, Buddhism, philosophical refutations, techniques to refuse and criticize, fasting

முன்னுரை

தமிழில் முதல் கிடைத்த இலக்கியமாகத் தொல்காப்பியம் இருப்பது மாத்திரமன்றி, உலக இலக்கியத்திலும் முதல் இலக்கியமாக இதைக் கொள்ளலாம் என்கிறார் எழுத்தாளர் ஜெயமோகன். இப்படிப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் ‘பொருள் அதிகாரத்தில்’ இருக்கும் மரபியல் என்ற தலைப்பில் நூலின் உத்திகள் என்ற பகுதி உள்ளது. அதாவது நூல் ஒன்றினை எழுதும் போது கடைபிடிக்க வேண்டிய முறைகள் பற்றிய விளக்கமாகும். நூல் எழுதுவதற்கு தொல்காப்பியர் பயன்படுத்திய உத்திகளைப் போலவே ஒவ்வோர் இலக்கியத்திலும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் உத்தி மறைந்திருக்கிறது. தேவாரத்திலும் இவ்வுத்திகள் காணப்படுகின்றன. தேவாரமுதலிகள் தம் பாடலில் பயன்படுத்திய உத்திகளுக்கும் தமிழின் முதல் நூலான தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உத்திகளுக்கும் இடையிலான தொடர்ச்சியினையும் அதன் பொருத்தப்பாட்டினையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

தேவாரத்தில் சமண பௌத்த எதிர்ப்பு

பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றுவாய் எனச் சொல்லப்படும் திருஞானசம்பந்தர் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். “இவரது பிறப்பு சமண, பௌத்தத்தை அழிக்கவே” (கவிஞர் வ. த.இராமசுப்பிரமணியம் (உரை), பெரியபுராணம் தொகுதி 3, ப.61) நிகழ்ந்தது எனச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பதிகங்களில் வரும் பத்தாவது பாடல்தோறும் சமண பௌத்தரை மிகக் கடுமையாகச் சாடியுள்ளமையைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறே திருநாவுக்கரசரும் சுந்தரரும் சமண பௌத்த எதிர்ப்புப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உத்திகளும் தேவார முதலிகளும்

தேவார முதலிகளது சமண, பௌத்த எதிர்ப்புப் பாடல்களில் தொல்காப்பியர் கூறும் உத்திகளும் தொல்காப்பியரால் சொல்லப்படாத உத்திகளும் உள்ளமையை அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. அந்த வகையில் தொல்காப்பியரது நுதலியது அறிதல், அதிகார வகை, வகுத்து மெய்நிறுத்தல், மொழிந்த பொருளோடு ஒன்ற வைத்தல், தன்கோள் கூறல், ஆணை கூறல், பிறன்கோள் கூறல், பொருள் இடையிடுதல், தான் குறியிடுதல், மறுதலை சிதைத்துத் தன் துணிவு உரைத்தல் போன்ற உத்திகளைத் தேவார முதலிகள் எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

தொல்காப்பியத்தின் சொல்லப்படாத உத்திகளாக அநீதியை எதிர்த்தல், அடைமொழி மூலம் இகழுதல், அதிகாரத்தில் உள்ளவரை எதிர்த்தல், வாதம் மூலம் எதிர்த்தல், உண்ணா நோன்பு கைக்கொண்டு எண்ணியதை முடித்தல், மொழியை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தியமை, தலச்செலவுகள் போன்ற உத்திகளையும் தேவார முதலிகள் கையாண்டுள்ளனர்.

தொல்காப்பிய உத்தி - ஆணை கூறல்

தான் கூற வந்த செய்தியை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் விதமாகக் கூறும் உத்தியே 'ஆணை கூறல்' ஆகும். 'ஆணை கூறல்' என்ற தொல்காப்பியரின் உத்தி இவ்வடிப்படையில் உற்று நோக்கத்தக்கதாகும். இதற்கு இளம்பூரணார், ஒரு பொருளைக் கூறும் வழி ஏதுவினாற் கூறலன்றித் தன்னானையாற் கூறல் (இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், ப.576) என்றும், தமிழண்ணல், தானே ஒரு கருத்தை ஆணையிட்டுக் கூறல் (தமிழண்ணல் (உரை), தொல்காப்பியம் மூலமும் கருத்துரையும், ப. 555) என்றும் உரை கண்டுள்ளனர்.

திருஞானசம்பந்தர் தான் பாடிய பதிகம் முழுவதையும் ஓதினால் இம்மை, மறுமைப் பேறுகள் கிட்டும் எனக் கடைக்காப்பில் ஆணையிட்டுக் கூறியுள்ளார். “அன்றைய சமயச் சூழலில், கேட்பவருக்கு ஆணையிட்டுக் கூறுவதன் மூலம் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டுகிறார். அதுமட்டுமன்றி அருளாளர்கள் வேறு யாரும் கடைக்காப்பில் ஆணையிட்டுப் பாடவில்லை” (முனைவர் இரா.கோகுல் (தொ.), பண்பாட்டு வரலாறு பேசும் கடைக்காப்பு, ப.15) என்கிறார் முனைவர்.சு. வேங்கடராமன். அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றினை ஆய்ந்து நோக்கின் அவர் செய்த அற்புதங்கள் அனைத்தும் சிவனை நினைந்து அவர்பாடிய பாடல்கள் மூலமே நிகழ்ந்தது. ஆகையால் இவர் இப்பதிகத்தினைப் படிப்பதனால் நன்மை கிடைக்கும் என்பதனை உறுதியாக ஆணையிட்டுச் சொல்கிறார். பதிகத்தின் இறுதியில் கடைக்காப்பின் மூலம் தொல்காப்பிய உத்தியான ஆணையிடுதல் என்ற உத்தியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தர் திருவெண்காட்டுப் பதிகத்தில்,

“நல்லர் புகலியுள் ஞான சம்பந்தன்

செல்வன் எம் சிவனுறை திருவெண் காட்டின் மேல்

சொல்லிய அருந்தமிழ் பத்தும் வல்லவர்

அல்லலோடு அருவினை அறுதல் ஆணையே”

திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் பகுதி, பா. 8(3):11

எனப் பாடியுள்ளார். அதாவது, ஞானசம்பந்தன் ஆகிய நான் பாடிய அருந்தமிழ்ப் பாக்கள் பத்தினையும் பக்தியோடு ஓதவல்லவர்களுடைய துன்பங்களோடு அவற்றிற்குக் காரணமான வினையும் அறும் என்பது நமது ஆணையாகும் என அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

தன் மேல் ஆணையிட்டு பாடியது போலவே இறைவன் மேல் ஆணையிட்டு இவர் பாடியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றார் தலத்தில் உள்ள சிவனைக் காணத் திருஞானசம்பந்தர் அடியவர் குழாத்துடன் சென்ற காலம் கொடிய பனிக்காலமாக இருந்தது. இக்காலத்தில் அந்நிலப்பகுதியில் காணப்பட்ட பனியினால் ஏற்படும் குளிர் காய்ச்சல் அடியவர்களையும் பற்றியது. இதனால் அடியவர்கள் பலரது உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டது. இதனைக் கண்ணுற்ற திருஞானசம்பந்தர் குளிர் காய்ச்சலினால் பாதிக்கப்பட்ட அனைவரும் குணம் அடைய வேண்டும் என இறைவனை வேண்டி “அவ்வினைக்கு இவ்வினை” (திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் பகுதி, பா. 59(2)) எனத் தொடங்கும் திருநீலகண்ட பதிகம் பாடுகிறார். பதிகம் முழுவதும் இறைவன் மேல் ஆணையிட்டுப் பாடியுள்ளமை பதிகத்தில் சிறப்பாகும்.

தாம் பாடிய பதிகத்தின் கடைக்காப்பில் ஆணையிட்டுப் பாடியதன் மூலம் மக்களிடையே நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் உருவாக்கியுள்ளார் என்கிறது ‘பண்பாட்டு வரலாறு பேசும் கடைக்காப்பு’ (முனைவர் இரா.கோகுல் (தொ.), பண்பாட்டு வரலாறு பேசும் கடைக்காப்பு, ப.35) நூல்.

சொல்லப்படாத உத்தி - அதிகாரத்தில் உள்ளவரை எதிர்த்தல்

திருநாவுக்கரசர் வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்வு. சமண சமயத்தில் உயர் பதவியாகிய தருமசேனர் என்ற பதவியில் இருந்த திருநாவுக்கரசர் சமண சமயத்தை விட்டுத் தாய்ச்சமயமான சைவத்துக்குத் திரும்பியமையை எண்ணிப் பல்லவ மன்னனான மகேந்திர பல்லவன் கோபம் கொண்டு திருநாவுக்கரசரை அழைத்தபோது அவர் கொடுத்த பதிலாக,

"நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்"

(திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் பகுதி, பா. 8(3):11)

என்ற பாடல் சான்றாக இருக்கிறது. மன்னனது ஆணைக்கிணங்க சமணர்கள் திருநாவுக்கரசரை பல வழிகளில் கொடுமைப்படுத்திய போதும் அவர் அச்சமின்றி அதனை எதிர்த்துச் சைவத்தை நிலை நாட்டியுள்ளார்.

அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களை எதிர்ப்பது மக்கள் மனதில் ஒரு மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தியது என்பதை பெரிய புராணம் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். தொல்காப்பியத்தில் இல்லாத இவ்வுத்தியைத் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதனை அறிய முடிகிறது.

சொல்லப்படாத உத்தி - தலச் செலவுகள்

தேவார முதலிகள் மூவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எடுத்து நோக்கின், இவர்கள் ஓரிடத்தில் இருந்து ஈசனை வழிபட்டனர் எனக் கூறமுடியவில்லை. மூவரும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் கால்நடையாகச் சென்று அவ்வூரில் உள்ள கோயிலை வலம் வந்து பதிகம் பாடியுள்ளனர். ஊர்தோறும் சென்று இறைவனைத் தமிழால்பாடும் வழக்கத்தை தேவார மூவருக்கு முன்பே தொடங்கி வைத்து சைவ பக்தி இயக்கத்திற்கும் கால்கோளிட்டவர் காரைக்காலம்மையார் ஆவார். அவர் காட்டிய தலச்செலவு நெறியில் மிகத் தீவிரமாக இயங்கியவராக தேவார மூவருள் திருஞானசம்பந்தரைக் குறிப்பிடலாம். பக்தி இயக்கத்தினைக் கட்டமைத்தவர்கள் முக்கியமானவராக விளங்கும் திருஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதிலிருந்து பதினாறு வயது வரை ஊர் ஊராகச் சென்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவ்வாறே திருநாவுக்கரசரும் தலச்செலவினை மேற்கொண்டு கோயில்களில் உழவாரப் பணியும் புரிந்துள்ளார். இவர்களை அடிற்றொற்றிய சுந்தரரும் இவ்வாறே தலச் செலவினை மேற்கொண்டுள்ளார் எனலாம்.

முழுமுதற் கடவுளாக இவர்களால் முன்னிலைப்படுத்தப்படும் சிவன் எங்கும் நிறைந்தவன் என்றும் எல்லாம் அறிந்தவன் என்றும் போற்றப்படுகிறார். இவ்வாறு வல்லமை கொண்டவரை ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று அங்குள்ள தலங்களில்தான் வணங்க வேண்டுமா என்ற ஐயம் ஏற்படுவது இயல்பான ஒன்றாகும். ஐயத்தின் அடிப்படையில் தேவார முதலிகள் வரவிற்கு முன்பிருந்த சமூக வரலாற்றினை ஆய்ந்தோமானால் தமிழகத்தின் தொல் சமயமான சைவம் மங்கி, அந்த இடத்திலே சமணமும் பௌத்தமும் ஆட்சி அதிகாரத்தோடு மன்னனையும் மக்களையும் மதம் மாற்றி கோலோச்சிக் கொண்டிருந்தன.

சைவராக இருந்த திருநாவுக்கரசரும் சமணத்தைச் சார்ந்து தருமசேனார் என்ற பட்டம் பெற்றிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பின்னர் சிவன் அருளால் தாய்ச் சமயம் மீண்டார். இவ்வாறு இருந்த காலகட்டத்தில் தான் திருஞானசம்பந்தரது

பிறப்பு நிகழ்ந்தது. கி.பி பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த பெரியபுராணம் சைவ அடியார்களது வாழ்வினைக் கூறும் ஓர் இலக்கியம் ஆகும். எனினும் சைவ அடியார்களில் ஒருவரான திருஞானசம்பந்தர் பற்றிய பாடல் அதிகமாகப் பெரியபுராணத்தில் இடம்பெறுவதற்குக் காரணமாக அமைவது என அ.ச. ஞானசம்பந்தன் குறிப்பிடுவது வருமாறு,

"களப்பிரருக்குப் பின்னும் வீழ்ச்சியடைந்த தமிழ்மொழியும் தமிழ் நாகரிகமும் எழுந்திராமல் இருப்பதைக் கண்டு இத்தமிழ்ச்சாதியைத் தட்டி எழுப்பவும், இதற்குப் பகையாய் இருப்பவர்களிடம் போரிடவும் தோன்றிய புரட்சி வீரராய்க் காண்கிறார் சேக்கிழார். ஏழாம் நூற்றாண்டில் இப்போராட்டத்தை நடத்தி திருஞானசம்பந்தர் வெற்றி கொண்டிராவிடில் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் சைவம் என்பதும் தமிழ் என்பதும் பொய்யாய்க் கனவாய்ப் போயிருக்கும் என்பதைச் சேக்கிழார் நன்றாக அறிந்தார். தமிழ் இனம் முழுவதும் யாராவது ஒருவருக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அந்த ஒருவர் ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரே என்பதை உணர்ந்த சேக்கிழார் தம் நூலில் ஒருவருக்கு மட்டும் மூன்றில் ஒரு பங்கு வழங்கித் தம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்" (பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன், பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு, ப.137)

சமண, பௌத்தத்தை வலுவிழக்கச் செய்ய சமூகத்தில் உள்ள அனைவரையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டும். இதற்கான வழியாக ஒவ்வொரு ஊர்தோறும் சென்று அங்குள்ள தலத்துச் சிவன் புகழ்பாடி மக்களை ஒன்றிணைத்து பல அற்புதங்களை சிவன் பெயரால் செய்து மக்களை மீண்டும் சைவத்தின்பால் திசை திருப்பினார். ஊர்தோறும் தலச் செலவினை மேற்கொண்டு அனைத்துச் சமூக மக்களையும் சைவத்தின்கீழ் ஒன்றிணைத்தார். அந்தணர் குலத்தைச் சேர்ந்த திருஞானசம்பந்தர் பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்த யாழ்ப்பாணரை தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றமையும் வேளாளரான திருநாவுக்கரசரை 'அப்பரே' என அழைத்ததும் அக்காலச் சமூகத்தில் புரட்சியாகவே பார்க்கப்பட்டது.

தேவார முதலிகளின் தலச் செலவு என்ற உத்தி மக்களை சைவத்தினை நோக்கி நகர்த்தியது என்பதில் ஐயமில்லை. இவர்கள் செய்த அற்புதங்களில் சில வருமாறு திருஞானசம்பந்தர்,

- ✓ ஆண் பனைகளைப் பெண் பனைகள் ஆக்கியமை
- ✓ பூம்பாவையை உயிர்ப்பித்தமை
- ✓ பனிச்சுரத்தில் வருந்திய அடியவர்களையும் மக்களையும் காத்தமை
- ✓ கொல்லிமழவன் மகளைக் காப்பாற்றியமை

"துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்

சுடர்ச்சடை சுற்றிமு டித்துப்

பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ் சூழ

வாரிட மும்பலி தேர்வர்

அணிவளர் கோலமெ லாஞ்செய்து பாச்சி

லாச்சிரா மத்துறை கின்ற

மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட

மயல்செய்வ தோஇவர் மாண்பே"

(திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் பகுதி, பா.56:4)

என்ற பாடல், முயலகன் நோயிலிருந்து கொல்லிமழவன் மகளை மீட்க இவர் பாடிய பதிகத்தில் இருந்த பாடல் ஒன்று

திருநாவுக்கரசர்,

- ✓ சிவனிடம் காசு பெற்று பஞ்சம் தீர்த்தமை
- ✓ பாம்பு தீண்டு இறந்த அப்பூதியடிகளின் மகனை உயிர்ப்பித்தமை

"ஒன்றுகொ லாமவர சிந்தை யுயர்வரை

ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்

ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது

ஒன்றுகொ லாமவர் ஊர்வது தானே"

(திருநாவுக்கரசர் சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் பகுதி, பா. 47(2):1)

என்று தொடங்கும் பதிகத்தினைப் பாடி அப்பூதியடிகள் மகனை உயிர்ப்பித்தமை ஒரு சான்றாகும்.

சுந்தரர்,

- ✓ ஆற்றிலிட்ட பொன்னைக் குளத்தில் எடுத்தமை
- ✓ முதலை வாயில் அகப்பட்டிருந்த பாலகனை உயிர்ப்பித்தமை

"உரைப்பார் உரைஉகந்துள்க வல்லார் தங்கள் உச்சியாய்

அரைக் கா டரவா ஆதியும்அந்தமும் ஆயினாய்

புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளியூர்அவி னாசியே

கரைக்கால்முதலையைப் பிள்ளைதரச்சொல்லு காலனையே”

(சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம், பா.83:4)

என்ற பதிகத்தினைப் பாடி பிள்ளையை மீட்டுப் பெற்றோரிடம் ஒப்படைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு இவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று தலச் செலவை மேற்கொண்டு அதன் மூலம் அனைத்து மக்களையும் நேரில் கண்டும் அற்புதங்கள் மூலமும் கவர்ந்து சைவத்தினை மீண்டும் கட்டமைக்க வழிசமைத்துள்ளனர் எனலாம். தேவார மூவருள் அதிகமான தலங்களைப் பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர் என்பதே அவரது தலச் செலவின் நெடுமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை

உலகத்தில் உள்ள மொழிகளிலே பொருளுக்கு இலக்கணம் வகுத்த ஒரே இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் ஆகும். தொல்காப்பியம் தமிழிலே கிடைத்த முதல் நூல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய சிறப்புமிக்க மிகப் பழமையான தொல்காப்பியத்தில் பொருள் அதிகாரத்தில் கடைசி இயலான மரபியலின் கடைசிப் பிரிவான நூலின் உத்திகள் என்ற தலைப்பில் நூலினை ஆக்குவதற்குரிய உத்திகளை தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பன்னிரு திருமுறைகளில் உள்ள தேவாரமும் நூல் வடிவில் உள்ள ஒன்று. தேவார ஆசிரியர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியோரின் பாடல்களில் உள்ள சமண, பௌத்த எதிர்ப்புக் கருத்துக்கள் மக்களிடம் சென்று சேருவதன் பொருட்டு பல உத்திகள் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன. தமிழிலே முதல் நூலான தொல்காப்பியம் கூறும் உத்திகளுக்கும் தேவார முதலிகள் பாடல்களில் உள்ள உத்திகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு என்னவென்று ஆய்ந்துபோது இவர்கள் மூவரும் பயன்படுத்திய உத்திகளில் பல தொல்காப்பியத்தில் உள்ள உத்திகளைப் போன்றே உள்ளன. அது மட்டுமன்றித் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படாத உத்தி வகைகளையும் இவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. சமண, பௌத்த மறுப்பில் தேவார மூவரின் உத்திகள் என்ற தலைப்பில் இக்கட்டுரை ஆய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

Refences

1. Ilampuranar (Editor), Tolkappiyam (Letter, Word, Meaning), April 2010, Sharatha Publishing House, Rayapetta, Chennai - 600 014.
2. Pera.Munavar Bhakyamery, A History of Tamil Literature Towards Diversity (Refined and Expanded Edition), First Edition 2014, Bhuventhan Publishing House, Mylapore, Chennai - 600 004

3. S.V.Subramanian, Sanga Literature Patupattu Source and Exposition, Manivasakar Publishing House, Fifth Edition, Chennai - 600 104
4. Puliyurkesikan, Silappathikaram Source and Text, Gaura Publishing House Narayana Krishnaraja Puram, Tiruvallikeni, Chennai – 600 005
5. Artist's Text, Thirukkural, Thirteenth Edition - 2013, Thirumal Sadiyam, Chennai – 600 017
6. S.V.Subramanian, Sangha Literature Octopus, Manivasakar Publishing House, Chennai – 600 104
7. Dr.B.Kavitha (Editor), Ethnography in Sangha Literature, 2023, Masivan Publishing House, 111/199 b. Kudalur, Villupuram - 605 755
8. Mailai Seeni Venkatasamy, Ancient Tamil Commerce (Sangakalam), Sri Senpaha Publishing House Chennai – 600 017
9. M. Varatharasan, Nature in Palanthamil Literature, Pari Station, 184 Broadway, Chennai - 600 108
10. A. Thilakavathy, and Dr. M. Sivapalan. “Travel Components in Perumpanatruppadai”. PULAM : INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES, Vol. 3, No. 3, July 2023, 10-21, <https://pulamejournal.com/index.php/pulam/article/view/137>. DOI: [10.5281/zenodo.8109846](https://doi.org/10.5281/zenodo.8109846)
11. A.Thilagavathi, and Dr Sivabalan M. “Travel Components in Cirupanatruppadai”. PULAM : INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES, Vol. 3, No. 2, Apr. 2023, 27-34, <https://pulamejournal.com/index.php/pulam/article/view/127> DOI: [10.5281/zenodo.7879864](https://doi.org/10.5281/zenodo.7879864)

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சாந்தி மகாலிங்கசிவம், கோகுல். இரா, “சமண பெளத்த மறுப்பில் தேவார மூவரின் உத்திகள் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 5, இதழ் 3, ஜூலை 2025, பக். 36-44

Cite this Article in English

Shanthy Mahalingasivam, Gokul.R , “Samana Buddha Maruppil Thevara Movarin Uththigal” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.5 Issue 3, July 2025, pp. 36-44